

Контролирането на икономиката и непрекъснатото ограбване на имуществото е само едната страна на Рубик кубчето, което банкерите държат в ръцете си. Следващият инструмент за контрол и изгода е войната. От основаването на Федералния Резерв през 1913 година са станали многобройни малки и големи войни. Представяме три от тях: Първата световна, Втората световна и войната във Виетнам.

ПЪРВА СВЕТОВНА ВОЙНА

През 1914 г. избухва война в Европа, в центъра на която са Англия и Германия. Американското общество не искало да има нищо общо с това. В отговор на което президентът Удроу Уилсън публично обявява неутралитет. Обаче американската администрация тайно търси каквато и да е причина да влезе във войната.

От друга страна, държавния секретар Уилям Дженингс заявява: "Големи финансови интереси в банкерските среди стоят зад Световната война, заради възможността за големи печалби".

Важно е да се разбере, че за международното банкерство войната е най-доходоносния бизнес. Защото държавите във война са принудени да взимат повече пари с лихва от банката на Федералния Резерв.

Главният съветник и ментор на Удроу Уилсън, полковник Едуард Хаус, човек в роднинска връзка с интернационалните банкери, който искал да влезе във войната, в документиран разговор между полковник Хаус, съветник на Удроу Уилсън и сър Ендрю Грей, секретар по външните работи на Англия за това как да вкарат Америка във войната: Грей пита: "Как биха реагирали американците, ако германците потопят океански лайнер с американски пасажери на борда?" Хаус отговаря: "Вярвам, че вълна от гняв ще залее Съединените Щати и това само по себе си ще е достатъчно да ни вкара във войната." И така, на 7-ми май 1915 г., практически по предложение на сър Едуард Грей, кораб "Луситения" умишлено е пратен в немски води, където се е знаело, че немската армия има кораби. И както се очаквало, немските подводници го торпилирали, предизвиквайки експлозия на складираните на борда мунициии, убивайки 1200 души.

За да се разбере по-добре преднамереността на тази постановка: посолството на Германия пуска предупреждение в „Ню Йорк Таймс“, с което предупреждава хората, че ако се качат на „Луситения“, ще бъде изцяло на техен риск, тъй като всеки кораб, пътуващ от Америка до Англия минава през воюваща зона и подлежи на унищожение. В резултат на това, както се е очаквало, потапянето на „Луситения“ предизвиква вълна от гняв в американския народ. И малко след това Америка влиза във войната. Първата Световна война е струвала 323 000 загинали американци. Рокфелер прави повече от 200 милиона долара. Според днешните стандарти това са 1.9 милиарда долара. Да не споменаваме, че войната е струвала на Америка 30 милиарда долара. Повечето от които взети назаем с лихва от банката на Федералния Резерв, с бъдещи ползи за международните банкери.

ВТОРА СВЕТОВНА ВОЙНА

На 7-ми декември 1941 г. Япония напада американския флот в Пърл Харбър, което е повод за въвличането на САЩ във войната. Президентът Франклин Рузвелт обявява, че атаката била „ден, с чийто позор ще живеем“. Наистина ден на позор, но не заради твърдението за изненадваща атака в Пърл Харбър. След 60 години предлагана ни информация днес става ясно, че не само се е знаело седмица преди нападението в Пърл Харбър, а е било открито търсено и провокирано.

Рузвелт, в чието семейство има нюйоркски банкери от 18-ти век, чийто чичо Фредерик е в борда на първата банка на Федералния Резерв, симпатизирал на интересите на интернационалните банкери, и на интереса от влизането във войната, защото, както видяхме, няма по-голяма изгода за интернационалните банкери от войната. В своя дневник съветникът по военните операции на Рузвелт, Хенри Стимсън, с дата документираща разговора си с Рузвелт: „Въпросът беше как да ги накараме те първи да стрелят... Беше желателно да сме сигурни, че японците ще го направят първи, така че да няма никакво съмнение кои са агресорите.“ В месеците, предхождали атаката над Пърл Харбър, Рузвелт направил всичко възможно в неговата власт за да ядоса японците, показвайки агресивно отношение: той блокира целия износ на американски петрол за Япония. Замразява всички японски фондове в САЩ. Публично дава заеми на китайските националисти и подпомага с военни доставки англичаните, и двете страни са врагове на Япония във войната, което между другото е пълно нарушаване на международните военни правила. И на 4-ти декември, три дни преди атаката, австралийското разузнаване съобщава на Рузвелт, че японски военни части се прехвърлят към Пърл Харбър. Рузвелт ги игнорира. И както се надявали и очаквали, на 7-ми декември 1941г. Япония напада Пърл Харбър, избивайки 2345 войника.

Преди Пърл Харбър 83% от американците не искали да имат нищо общо с войната. След Пърл Харбър се записват един милион доброволци.

Важно е да се знае, че военните успехи на нацистка Германия се дължат на всеобхватната подкрепа на две организации: една от които се нарича "Ай Джи Фарбен". "Ай Джи Фарбен" произвежда 84% от немските експлозиви, включително и "Циклон Б". Един от негласните партньори на "Ай Джи Фарбен" е компанията на Рокфелер "Стандарт Ойл" в Америка. Фактически, германската авиация не би могла да функционира без една специална добавка, патент на компанията на Рокфелер "Стандарт Ойл". Драстичните бомбардировки над Лондон от нацистка Германия не са били възможни без продажбата на гориво за 20 милиона долара на "Ай Джи Фарбен" от компанията на Рокфелер "Стандарт Ойл". Това е само един факт как американския бизнес печели и от двете страни във Втората Световна война.

Трябва да се спомене още една предателска организация - корпорацията "Юниън Бенкинк" от Ню Йорк. Не само финансира в много аспекти издигането на Хитлер във власта, а и много материали по време на войната, и служила за пране на пари на нацистите, което се разбира, когато откриват в сейфовете им милиони долари нацистки пари в наличност. Корпорацията "Юниън Бенкинк" от Ню Йорк накрая е затворена за нарушаване на декрета за търговия с врага. Познайте кой бил директор и вицепрезидент на "Юниън Бенкинк"? **Прескот Буш**, дядото на сегашния президент и разбира се баща на предишния президент. Имайте това на ум, когато преценявате морала и политическите позиции на фамилия Буш.

ВОЙНАТА ВЪВ ВЬЕТНАМ

САЩ официално обявява война на Виетнам през 1964 г., след съмнителен инцидент, в който два американски разрушителя са били нападнати от торпедни лодки на Северен Виетнам в залива Тонкин. Това става познато като инцидента в залива Тонкин. Тази ситуация сама по себе си послужила като претекст за масирано струпване на войски и война.

Но съществувал един проблем. Нападение на виетнамски торпедни лодки над

американски разрушители никога не се е случвало. Събитието е било напълно инсценирано като оправдание за водене на война. Бившият министър на отбраната Робърт Макнамара години по-късно заявява, че инцидента в залива Тонкин бил грешка, докато много други вътрешни длъжностни лица изтъкват, че този изфабрикуван фарс е пълна лъжа.

Веднъж влезли във войната, бизнесът върви обичайно. През октомври 1966 година президентът Линдън Джонсън прекъсва търговски отношения със Съветския Блок, знаейки много добре, че 80% от военните доставки на Северен Виетнам идват от Съветите. Следователно, интересите на Рокфелер са: финансиране на заводите в СССР, в които Съветите произвеждат военно оборудване, изпращано за Северен Виетнам.

Междувременно финансирането на двете воюващи държави е само едната страна на монетата. През 1985 г. е разсекретен "Виетнамски правила и задължения". Този правилник съдържа всички права и задължения на американските войски по време на войната. Той съдържа някои абсурдни неща: "Установките за противовъздушна отбрана на Северен Виетнам не трябва да се бомбардират, защото знаем, че не функционират. Не се преследва враг, преминал границата с Лаос и Камбоджа." И най-показателното от всичко: "Най-критичните стратегически цели не трябва да се нападат, освен ако не са набелязани от висши военни представители." Не само че тези ограничения били идиотски, но Северен Виетнам бил информиран за тях и следователно можел да базира цялата си стратегия според ограниченията на американските сили. Ето защо войната се проточва прекалено дълго.

Крайното заключение е: Войната във Виетнам не е трябвало да бъде спечелена, а просто протакана. Резултатът от нея е и 3 милиона загинали виетнамци.

И така, докъде бяхме стигнали? За това, което става сега, а именно - ускорено изпълняване целите на безкрупулния елит. Беше инсцениран претекст, не по-различен от потопяването на "Луситения", провокацията в Пърл Харбър и лъжата в залива Тонкин. Фактически, ако 9/11 не е планиран претекст за война, би бил изключение от правилото. Използван за провокиране на две нелегални войни - една против Ирак и една против Афганистан.

Както и да е, 9/11 е претекст и за още една война. Войната против вас. Декрет за

патриотизма, Безопасност на родината, декрети на военния трибунал и други законови предписания, създадени с една единствена цел - да отнемат вашите граждански права и да ограничат възможностите ви за борба срещу това, което предстои. В момента в САЩ необявено пред американците с промити мозъци се извършват обиски на домове без предупреждение, без дори да сте си у дома, може да бъдете арестуван без да ви се представи заповед от съда, арести без право на адвокати, легални мъчения, и всичко това заради съмнението, че може би сте терорист.

Ако искате по-добра илюстрация на това, което става в тази страна, нека видим как се повтаря историята. През февруари 1933 година Хитлер инсценира лъжливо нападение, запалвайки сградата на германския парламент "Райхстаг" и обвинявайки за това комунистическите терористи. В следващите няколко седмици е въведен "закон за защита на държавата", който унищожаваше германската конституция и отнема гражданските свободи. Следват няколко превантивни войни, и всичките оправдани от германския народ като необходими, с цел озапазване на "държавната сигурност".

"Съществува зло, което пречи на всеки мъж, жена и дете от тази велика нация. Трябва да предприемем стъпки с цел осигуряване държавната сигурност и защита на нашата Родина." Кой, мислите, е автор на тези думи? Джордж Буш? Не! Адолф Хитлер, когато анонсира Гестапо пред народа си.